

Mi újság?

A Magyar Szentek Templomának havi tájékoztató lapja. 2008. május

Kiadja a Magyar Szentek Plébánia. Megjelenik minden hónap első vasárnapján. Ingyenes kiadvány.

"Amikor ezt hallották, mintha szíven találták volna őket"

(ApCsel 2, 37)

Mit hallottak, akik úgy érezték: "mintha szíven találták, volna őket"? Vádló szavakat, melyeket magukra vettek? Rémisztő hírt, mely megdöbbsentette őket? Nem! Ők Péter igehirdetését hallották, melyet röviden így foglalhatnánk össze: *Jézus meghalt, de Isten feltámasztotta Őt és Úrrá tette mindenek felett.* Amit ők hallottak, mi is halljuk sok-sok prédikációban, meg is valljuk a szentmiséken a Hiszekegyben. Sokan mégsem érzik úgy, "mintha szíven találták volna őket". Mi az oka annak, hogy azokat, akik Pétert hallották, ilyen mélyen megérintette? Talán Péter ékesszólásában kell keresnünk "a siker titkát"? Vagy hallgatói voltak nyitottabbak, mint a ma embere?

"A siker titkát" nem Péterben kell keresnünk, nem is az őt hallgatókban, hanem a pünkösdi eseményben, mely mindezt megelőzte: a Szentlélek eljövele csodás jelenségek - hatalmas szélzúgás, lángnyelvek, nyelveken szólás - kíséretében. Kezdetét vette, amiről Isten Jóel prófétán keresztül beszélt: "Kitöltök Lelkemből minden halandóra".

Megtörtént, amit Jézus mennybemenetele előtt ígért tanítványainak: "Erőt kaptok, amikor eljön hozzátok a Szentlélek". Péter igehirdetése azért "ért célba", mert pünkösdi igehirdetés volt: dadogó emberi szavainak a Szentlélek adott erőt. A sokaságban megszülető hit pedig pünkösdi hit volt, mert a Szentlélek teremő ereje hívta létre. *Úgy érezzük, hogy nincs szavainkban erő, amikor másoknak Istenről beszélünk? Nem érezzük, hogy amit hallunk, szíven találna minket? **Kérjük Isten Szentlelkét: teremtsen bennünk hitet és elevenítse meg fáradt életünket!*** Azok, akiket Péter pünkösdi igehirdetése szíven talált, "mintegy háromezren" voltak, "az Úr pedig napról napra növelte gyülekezetét". Milyen szép lenne, ha naponta háromezren csatlakoznának hozzánk: milyen hatalmas templomot kellene építenünk! Milyen erővel szárnyalna énekünk! Ehelyett sok-sok üres padot látunk a szentmiséken, melyek látványa szomorúsággal, vagy talán lemondással tölt el minket. Éppen ezért kellene újra és újra tudatosítani magunkban: a Szentlélek egyháza, közössége vagyunk, Aki képes megújítani és megszentelni életünket. Megtartotta az Egyházat hibái, gyengeségei ellenére is. Megújította a közösségét, plébániánkat is! Az Ő művét láthatjuk abban, hogy - bár lehetnének sokkal többen - azért az idén is vannak elsőáldozásra, bérmlásra készülő ifjaink, új hittanosaink, frissen megtérő felnőttjeink. És abban is, hogy mindig voltak, vannak és lesznek emberek, akiket az evangélium szíven talál. Csak egy parányi nyitottság kell hozzá. Benned ez megvan?

A Szentlélek eljövelekor ezeket talált szíven egyetlen napon. Ha nem is ezeket, de sokakat szíven talál ma is. Az, hogy mindez mikor, hol és hogyan történik, velünk vagy mással, nincs a kezünkben, mégsem független tőlünk! Isten Szent Lelkét segítségül hívhatjuk bármikor! Éljük ezzel a nagy lehetőséggel! Hívjuk őt most is segítségül egyik énekünk szavaival:

*"Jöjj Szentlélek Úristen, áraszd reánk kegyesen
mennyből fényességedet, mennyből fényességedet!
Jöjj el, jöjj el, jöjj el, jöjj el, jöjj Szentlélek Úristen!"*

Hivatások vasárnapja

Ez év április 13-án a Magyar Szentek plébánia közösségével ünnepelhettem a hivatások vasárnapját. Mondanom sem kell micsoda izgalommal érkeztem szombaton az előesti misére. Teljesen ismeretlen helyre, ismeretlen emberek közé. Szabolcs atya azonban lelket öntött belém, és kissé felbátorodva meséltem azokról a csodákról, melyek végigkísérték eddigi életemet.

Vasárnap reggel csodás módon találtam rá a Kruspér utcai kápolnára. Annak ellenére, hogy rohannunk kellett tovább, sok megható arcra emlékszem. Megérkeztünk a fiatalok miséjére. Sok mindenre már nem emlékszem... csak a sekrestyében gyülekező ministránsok várakozó tekintetére, az ismerős dallamok felcsendülésére... aztán próbáltam valamit mondani magamról, meg arról, hogy szép dolog másokért élő embernek lenni.

Aztán már csak arra emlékszem, hogy kitört az agapé. Beszélgetünk, kiülünk a fűbe, és mindenki röviden bemutatkozott, én is mondtam még egyet s mást magamról... nem kíméltük a focilabdát sem: rugdostuk ide-oda (nem ritkán a bokorba ☺).

A focipályáról futottam újra a templomba, és meséltem újra.

Ebéd után elindultam hazafelé. Adtam vajon valamit? Én mindenképp jól éreztem magam. Remélem ez csak úgy lehetséges, ha a többiek is. Jó lenne gyakrabban megfordulni itt. Köztetek...

Hála az Örökkévalónak és köszönet mindenkinek!

Molnár Lehel

Egy kis versike. Nekem tetszik. Megosztom veletek.

Földi és égi hatalom:

„Amit nekem adsz: mindenkinek adod”, – hirdeti a földi hatalom.

„Amit mindenkinek adsz: nekem adod”, – hirdeti az égi hatalom.

Weöres Sándor

MinistránsTalálkozó

Április elején került megrendezésre az egyházmegyei ministránsTalálkozó, melyen plébániánk ministránsai is részt vetek. A Gábel testvérek koncertje rázta ki belőlünk az utolsó álomosságcsírákat, majd kezdetét vette az akadályverseny. A verseny nekem személy szerint nagyon tetszett, mert sokrétű volt. Egy állomásnál a Biblia volt a téma, egy másikonál a szervita rend, ismét másikonál a mise és az egyházi év, végül Szűz Mária és a Mária-ünnepek. A vetélkedő után közösen költöttük el az ebédünket, utána minden kreativitásomat bedobva játékokat vezettem. Ezt követően néhányan lesétáltunk a Duna-partra, majd nagy éneklés közepette visszaindultunk a bazilikához, ahol a záró mise volt. A prédikációt Bodor György atya mondta, aki a hitünket egy templomhoz hasonlított, amely az ellenség elől, egy gránit sziklába van vésve, hogy senki ne árthasson neki. Ez az esemény nem csak közösségi, de személyes, nemcsak fizikai, de lelki élmény is volt. Nagyszerű volt látni, hogy rengeteg olyan fiatal van, akiket bár személy szerint nem ismerek, mégis tudom, hogy hasonlóan gondolkodunk, és hasonló az értékrendünk. Számos tapasztalatot szűrtem le, és hívok mindenkit, hogy jöjjön ministrálni! A találkozó nem zárt le semmit, sőt, május 17-én újra találkoznak a ministránsok, bár ezúttal nem egyházi, hanem focitudásukat mérhetik majd össze.

Gere Dömötör

A feltámadási menet

Mint ahogy az előző Mi Újságban lehetett olvasni, és ahogy Gábor atya hirdette, április 13-án vasárnap, megérkezett hozzánk a feltámadási jelvény: a szárnyas kereszt, milliónyi szalaggal, mely mind a már meglátogatott városokat, falvakat jelképezik. Erre a jelvényre került rá a mi szalagunk is, és ezt vittük el Kistarcsára a kedves hívekkel, akik eljöttek és elvittek minket autóval, ahol vendégséggel fogadtak minket. Sütivel és fasírtgolyókkal kínáltak nekünk a népviseletbe öltözött asszonyok, még ottani borral is megkínálták az idősebbeket (egyes bevallások szerint igen finom volt). Aztán betessékeltek minket a templomba, ahol teljes kis ünnepséget rendeztek a jelvény érkezésének tiszteletére: volt vers, beszéd és ének. Az ünnepség után elengedtek minket, s lelkes hálálkodások közepette bepattantunk az autókba és hazafurikáztunk.

Bogyi

Megkérdeztük híveinket...

... hogyan értékeled a bér má lko z á s o d ó t a
e l m ű l t e g y é v e t, m i n t a z E g y h á z f e l n ő t t t a g j a ?

Egy év eltelt a plébániánk ifjúságának bér málk o zása óta. Arra voltam kíváncsi, ők hogyan látják, értékelik az elmúlt időszakot. De az olvasóknak is érdekes ezt a kérdést maguknak feltenni: *hogyan látod az elmúlt évedet, mint az Egyház felnőtt tagja?*

- Egy éve a bérnálásón nagy lelkesedéssel fogadtam a Szentlélek ajándékait. Ez a lelkesedés az ünnep fényében érthető. Az igazi megmértetés a hétköznapiakban az iskolában, a munkahelyen ért engem, amikor beszélgetésekben fel kellett vállalom, hogy Krisztus Egyházához tartozom. Jó volt felfedezni a Szentlélek ajándékait mindennapjaimban, ahogy nehéz pillanataimban velem volt. Szép, de nehéz küldetés a felnőtt Egyházhoz tartozni!

(22 éves fiú)

A bér málk o k á s ó t a e l t e l t é v , e g y n a g y o n f o n t o s é v . I g y e k e z t e m é s i g y e k s z e m m i n d e n n a p o m a t ú g y é l n i h o g y h ú l l e g y e k í g é r e t e m h e z . S o k s z o r é r e z t e m ú g y , h o g y t ú l n e h é z f e l a d a t o t " k e l l m e g o l d a n o m " , d e a b é r m á l k o z á s s z e n t s é g e e r ő t a d o t t é s a d a m i n d e n n a p o k b a n e g y a r á n t . U g y a n a k k o r m e g t a n u l t a m a z t i s , h o g y n e m k e l l m i n d e n n e l e g y e d ű l m e g k ű z d e n e m , h a n e m f o g a d j a m e l a s z e r e t t e i m s e g í t s é g é t , m e r t n e m v a g y o k e g y e d ű l !

(21 éves lány)

Az elmúlt év sok mindent megváltoztatott bennem, sokat küzdöttem, sokszor elestem, de nagyon sok segítséget kaptam – így, ha lassan is, de sikerült előrelépnem, és a küzdelmek által az Istenhez is közelebb jutok. (22 éves lány)

*Köszönjük minden válaszolónak, hogy
megosztotta velünk gondolatait!*

Egy ember elmegy a bölcs rabbihoz, hogy megtudja tőle a hosszú élet titkát.

- Bölcs rabbi mondja már meg nekem, hogy mi a hosszú élet titka.

- Fiam ne cigizz , ne piálj, és ne nőzz.

- Akkor hosszú életem lesz?

- Azt nem tudom, de nagyon hosszúnak fog tűnni.

Boltban:

- Elnézést, kártyával lehet fizetni?

- Persze.

- Jó, akkor tud visszaadni egy ászból és egy királyból?

Kirándulni voltunk...

Elérkezett az a bizonyos szombat, amikorra a kirándulást meghirdettük. Bár az áprilisi időjárás igyekezett bolondját járatni velünk (reggel 9 előtt még esett az eső), a bátrabbak mégis azt mondták, útra kelnek. Így alakult ki hatfős csapatunk: Kádár Zsófi és Misi, Gere Dödő, a Fábíán fivérek és jómagam. Budaörsön hamar megtaláltuk a piros jelzést, amelynek mentén túránk nagy része zajlott, – de hamar el is veszítettük. Túravezetők figyelmébe: ha útközben akár a gondolataidba, akár egy beszélgetésbe merülsz, a jelzés biztosan lefordul az útról, amelyen haladsz, és arra ébredsz, hogy már jó ideje hiába keresed a fákön. Jó döntésnek a visszafordulást láttam, és 8 perc séta után észrevettük, hogy az a ravasz piros hol kanyarodott el.

Közben az időnként pötyörgő eső végleg elállt, és előbb a Szent Mihály-sziklánál fényképezkedtünk Péter jóvoltából, majd első úti célunkat elérve a makkosmáriai templom tőszomszédságában szendvicseztünk.

Túránk fő célpontja a János-hegyi Erzsébet-kilátó volt, ahova mintegy 10 km megtétele után $\frac{3}{4}$ 2-kor érkezünk, már szép napsütésben. Mint ahogy akkor tettük, időzzünk el most is itt egy kicsit. A János-hegy a Budai-hegység tagja, csúcsa 528 m-es magasságával Budapest legmagasabb pontja és legszebb kilátóhelye. Már a kilátó megépülése előtt is kedvelt kirándulóhely volt. Az idelátogatók közül leghíresebb Erzsébet királyné volt, aki 1882-ben három alkalommal is járt itt. Ő egy fából készült messzelátóból nézett le a városra, melyet már 1885-ben le akartak cserélni. 1900-ban a Magyar Turista Egyesület is felvetette, hogy szükség lenne egy kőtoronyra, mely egyben őrzi a királyné emléket is. A főváros vezetése elfogadta a javaslatot, a megszületett költségvetés azonban meghaladta Budapest anyagi lehetőségeit. Az akkori polgármesternek, Halmos Károlynak segítségével volt jó ismerőse, Glück Frigyes szállodatulajdonos. Az ő kezdeményezésére a Budapesti Szállodások, Vendéglősök és Korcsmárosok Ipartársulata a főváros rendelkezésére bocsátotta a megvalósításhoz hiányzó pénzösszeget, így elkezdődhetett az építkezés. A kilátó tervezői Klunzinger Pál és Schulek Frigyes voltak. Alapkövét éppen 100 évvel ezelőtt, 1908. tavaszán rakták le, és a szorgos munkászekek jóvoltából 1910. szeptember 8-án át is adhatták szekerfővárosunk nagyközönségének. Stílusa neoromán, anyaga triász-kori mészkö, a legfelső terasz magassága 23,5 m.

Elhagyva a János-hegyet utunk a Szépjuhász-nölgyn keresztül a Nagy-Hárs-hegyhez vezetett, ahova már a sárga jelzésen érkeztünk. Itt a Kaán Károly kilátó fogadott minket, melynek legfelső szintjén megtelepedve elfogyasztottuk maradék enniivalónkat. A panoráma innen is gyönyörű. Továbbhaladva a sárga jelzésen a kilátók nyújtotta élvezetek halmozásaként érintettük a Kis-Hárs-hegyet, ahol az inkább vakmerőnek, mint bátorinak mondható fiatalság a rozoga tornyot szintén meghódította.

Kirándulásunk befejeztével Hűvösvölgyből az 56-os villamossal jöttünk haza, és egy közös fagylaltozás keretében búcsúztunk el egymástól.

Borsányi Ákos

Május 11-én vasárnap
Pünkösöd ünnepe lesz.

Hívjuk, várjuk a Szentlelket!

Piros pünkösöd, szállj le a világra,
Taníts meg új nyelvre, új imára.
Oszlasd széjjel mindenütt az éjet,
Szeretetnek sugara, Szentlélek!

Május 18-án vasárnap
lesz templomunkban
az elsőáldozás
a 9 órai szentmise
keretében.

Imádkozzunk azokért
a gyermekekért, akik
ekkor fognak először
a szentségekhez
járulni!

**Nagymarosi
ifjúsági
találkozó**

tavaszi ideje

2008. május 24.

Idei mottója:

"Ugye lángolt a szívünk, amikor
beszélt hozzánk az úton és
feltárta előttünk az Írásokat?"
(Iz 6,8)

Úrnapja,
az Oltáriszentség ünnepe:

2008. május 25-én lesz.

A körmenet

a 9-es szentmiséhez kapcsolódik.

A körmenet szebbé tételéhez
hozzátok virágszirmokat!

Várjuk az elsőáldozókat és a többi
apróságot szirmot hinteni!

Pünkösdhétfőn, május 12-én
egyházmegyei majális lesz

Máriaremetén,

ahol sok-sok érdekes program,
közösség, és lehetőség

vár téged is!

Ne hagyd ki!

Ezt minden résztvevő élvezi!

Május 18-án délután 17 órakor kezdődő szentmise keretében
Bíró László püspök atya szolgáltatja ki a bérálás szentségét
templomunkban.

2008. május 18-án

**Szentháromság vasárnapján a 1/2 12-es ünnepi
szentmisén**

Közreműködik:

**a Magyar Piarista Diákszövetség
Sík Sándor Kórusa**

Vezényel:

Borián Tibor

Orgonál:

Farkas Domonkos

Műsor:

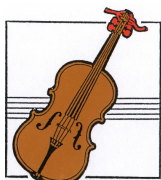
Bárdos : Missa quarta

Bach: Dicsérd, én lelkem

Ismeretlen szerző: Alta Trinita beata

Schubert: Salve Regina

Perosi: O sacrum convivium

Május 30-án

**Jézus Szentséges Szívének
főünnepé lesz.**

Május hónapban minden nap

litániát mondunk ott,

ahol az esti szentmise van.

Hétköznap a szentmisék után,

szombaton és vasárnap az esti szentmise előtt.

Júniusban, júliusban és augusztusban a Kruspér utcában
hétfőn és szombaton reggel **nem lesz szentmise!**